

sprostowano

Sygn. akt XVII AmA 24/10

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 marca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie-Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Magdalena Sajur – Kordula

Protokolant: sekretarz sądowy Katarzyna Kanduła- Gładecka

po rozpoznaniu w dniu 15 lutego 2013 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa Gminy M. N.

przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

z udziałem zainteresowanego (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w N.

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr (...) z dnia 30 grudnia 2005r.

o ochronę konkurencji i nałożenie kary pieniężnej

I. oddala odwołanie

II. zasądza od Gminy M. N. na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwotę 900 (dziewięćset) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu

III. zasądza od Gminy M. N. na rzecz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w N. kwotę 2.934 (dwa tysiące dziewięćset trzydzieści cztery) złote tytułem zwrotu kosztów procesu

IV. obciąża Gminę N. na rzecz Skarbu Państwa- Sąd Okręgowy w Warszawie kwotą 3.690 (trzy tysiące sześćset dziewięćdziesiąt) złotych tytułem wydatków

Sygn. akt XVII AmA 24/10

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 grudnia 2005 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 9 w związku z art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów uznał za praktykę ograniczającą konkurencję działania Gminy M. N., polegające na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku hurtowego odbioru ścieków z terenu gmin: N., B., P. i S., poprzez bezpośrednie narzucanie Przedsiębiorstwu (...) Sp. z o.o. w N. nieuczciwych, nadmiernie wygórowanych cen za przyjmowanie ścieków komunalnych z międzygminnych kolektorów kanalizacji sanitarnej ww. gmin do urządzeń kanalizacji sanitarnej Miasta N. i ich oczyszczenia w oczyszczalni w N., w następstwie ustalenia przez (...) (...)w N. (zakład budżetowy Gminy Miasta)

ceny, która zawiera w sobie koszty niezwiązane ze świadczeniem tych usług na rzecz Wnioskodawcy, tj. koszty oczyszczenia wód infiltracyjnych przedostających się do urządzeń kanalizacyjnych na terenie Miasta N. oraz nakazał zaniechania stosowania ww. praktyki.

Prezes UOKiK na podstawie art. 101 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów nałożył na Gminę Miasto N. karę pieniężną w wysokości 23.653 zł.

Odwołaniem wniesionym w dniu 16 stycznia 2006 r. powód- Gmina Miasto N. (k. 20-30) zaskarżył ją w całości podnosząc zarzut naruszenia prawa materialnego, tj art. 353¹ kc, oraz wskazując na uchybienia procesowe polegające na:

- bezpodstawnym uznaniu, że (...) Sp. z o.o. ma legitymację czynną do występowania w niniejszej sprawie w charakterze strony podczas gdy uprawnienie to przysługuje gminom, które uprawnień tych nie mogą przekazać wnioskodawcy, a jednocześnie brak jest delegacji ustawowej w tym kierunku,

- nie dopuszczeniu dowodów zawnioskowanych przez uczestnika, zmierzających do wyjaśnienia istoty sprawy zgodnie z faktami i prawdą, tj. dowodu z opinii biegłego na okoliczność słuszności żądanej przez uczestnika ceny za oczyszczone ścieki, oraz nieprzeprowadzenie rozprawy administracyjnej dla umożliwienia zebrania wszystkich dowodów i właściwej ich oceny;

- dokonanie błędnych ustaleń stanu faktycznego, które to uchybienia doprowadziły do wydania wadliwej decyzji, sprzecznej z obowiązującym porządkiem prawnym, jak też zamykającym drogę poszkodowanemu (...) do uzyskania należytej zapłaty za świadczone usługi oczyszczania ścieków,

- bezpodstawne uznanie, że cena żądana przez (...) jest nadmiernie wygórowana pomimo nieustalenia w toku postępowania kryteriów alokacji różnych rodzajów kosztów i składników kosztów które powinny wchodzić w skład ceny, oraz nieustalenia właściwego poziomu ceny i pomimo stwierdzenia (str.27), że „organ antymonopolowy nie jest właściwy do ustalania samej wysokości ceny obowiązującej w rozliczeniach pomiędzy stronami, w szczególności, że w niniejszej sprawie strony prezentowały różne dane do takich ustaleń. Do ustalenia wysokości ceny strony mogą dojść w drodze wzajemnych uzgodnień lub w postępowaniu cywilnym przed sądem”. Wobec tego niesłusznym jest twierdzenie, że organ antymonopolowy uznał za udowodnione, iż cena która miała obowiązywać (...) w rozliczeniu z tytułu hurtowego odbioru ścieków z terenów okolicznych gmin jest nadmiernie wygórowana.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty powód wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji jako bezzasadnej ewentualnie o jej uchylenie w całości i zwrot sprawy organowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Odpowiadając na odwołanie w dniu 3 lipca 2006 r. (k. 41-45) pozwany Prezes UOKiK wniósł o jego oddalenie w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania sądowego według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 16 kwietnia 2007 r. (k. 112) Sąd Okręgowy - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów po rozpoznaniu odwołania

Gminy Miasta N.

od powyższej decyzji Prezesa UOKiK zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że nie stwierdził stosowania przez Gminę Miasto N. praktyki ograniczającej konkurencję w postaci nadużywania pozycji dominującej na lokalnym rynku hurtowego odbioru ścieków z terenu w/ w gmin poprzez bezpośrednie narzucanie

Przedsiębiorstwu (...) Spółce z o.o. w N. nieuczciwych, nadmiernie wygórowanych cen za przyjmowanie ścieków komunalnych z międzygminnych kolektorów kanalizacji sanitarnej Miasta N. i ich

oczyszczania w oczyszczalni w N. w następstwie ustalania ceny zawierającej koszty oczyszczania wód infiltracyjnych przedostających się do urządzeń kanalizacyjnych na terenie Miasta Gminy N..

Od powyższego wyroku Sądu Okręgowego pozwany Prezes UOKiK oraz zainteresowany (...) spółka z o.o. w N. wnieśli (k.159 i k. 172) apelacje.

Wyrokiem z dnia 18 grudnia 2007 r. (k. 283) Sąd Apelacyjny oddalił obie apelacje.

Powyższy wyrok Sądu Apelacyjnego zainteresowany (...) spółka z o.o. w N. oraz Prezes UOKiK

zaskarżyli w całości skargami kasacyjnymi (k. 312-318, k. 320 -330).

Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 12 lutego 2009 r. III SK 29/08 (k. 402) uwzględnił obie skargi kasacyjne i uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie i rozstrzygnięcia o kosztach postępowania kasacyjnego.

Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 27 listopada 2009 r. uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Warszawie do ponownego jej rozpoznania (wyrok k. 464) pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego i kasacyjnego, polecając mu dokonanie ponownej oceny materiału dowodowego i zbadanie czy zostało w przedmiotowej sprawie wykazane, iż stosowana przez (...)w N. jest ceną nieuczciwą.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...)w N. ((...)) jest stacjonarną Gminy Miasta N.. Zakład ten został powołany do realizacji zadań własnych Gminy w zakresie wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych itp.

Zadanie w zakresie oczyszczania ścieków realizowane jest w oczyszczalni znajdującej się w N. i stanowiącej własność Gminy Miasta N..

Oczyszczalnia zbudowana w latach 1993 - 1995 zaspokaja potrzeby nie tylko miasta N., ale także gminy N., B., P.,

S.. Wydajność oczyszczalni to 21.000 m³ ścieków sanitarnych na dobę. W 1998 r. po uruchomieniu oczyszczalni pomiędzy (...) a Zarządami 3 Gmin (S., B., P.) została zawarta umowa o przejęciu ścieków z

międzygminnego kolektora kanalizacji sanitarnej do miejskiej sieci kanalizacyjnej i oczyszczalni ścieków w N.. Taką samą umowę w 2000 r. zawarła

Gmina N.. W powyższych umowach zostały określone docelowe ilości odprowadzanych ścieków obejmujących także wody infiltracyjne. Wysokość opłat za 1 m³ miała być ustalana na podstawie kalkulacji kosztów, a uchwalana przez Radę Miasta N.. Uchwała taka została podjęta i zatwierdzono taryfę'

(...). Dostawcy ścieków podzieleni zostali na dwie grupy:- dostawcy ścieków; spoza Gminy Miasta N. - 4,79 zł/ m³; - dostawcy ścieków z Gminy Miasta N. - 3, 06 zł/ m³.

Na skutek zaskarżenia powyższej uchwały - została ona prawomocnie unieważniona. Od 1 stycznia 2005 r. zadania zbiorowego odprowadzania ścieków realizowane przez Gminę wykonuje (...) Przedsiębiorstwo (...)

Spółka z o. o. (...). Przedsiębiorstwo to jest spółką komunalną do, której przystąpiło 11 gmin w tym gminy: S., P., B., N..

Dostarczane przez (...) ścieki są oczyszczane w oczyszczalni w N.. Ze względu na istniejący system kanalizacyjny oczyszczalnia (...) jest aktualnie

jedynym miejscem, do którego mogą być odprowadzane ścieki z tereny Gmin N., B., P., S.. Burmistrz Miasta N. zaproponował, aby (...) przejęło zobowiązania (...) w zakresie odprowadzania ścieków. Na porozumienie takiej treści (...) nie wyraziło zgody. Strony przystąpiły do negocjacji, które nie doprowadziły do podpisania porozumienia. W tym czasie okoliczne Gminy wypowiedziały łączące je z (...) umowy. (...) dostarczał bezumownie ścieki płacąc według wystawionych przez siebie not księgowych z pominięciem (stawka 3,20 zł 1m³) faktur wystawianych przez (...). Aktualny system kanalizacyjny na obejmującym spór terenie wygląda następująco: ścieki z nieruchomości zlokalizowanych na terenie Gmin trafiają do sieci kanalizacyjnych, które eksploatowane są przez (...). Z sieci tych, następnie za pośrednictwem kolektorów trafiają do granicy urządzeń kanalizacyjnych (...) i (...). Na tej granicy zlokalizowane są przepływomierze, które dokonują pomiaru ilości ścieków wpływających z terenu Gmin do sieci kanalizacji miejskiej N. przepływomierze uwzględniają wszystkie ścieki, jakie dostają się do sieci kanalizacji w tym także wody infiltracyjne. Ścieki z miasta N. trafiają do miejskiej sieci kanalizacyjnej. W tym są ścieki od dostawców zlokalizowanych na terenie miasta oraz wody infiltracyjne z terenu miasta. Dodatkowo do sieci tej dostarczane są tzw. ścieki przemysłowe, za które (...) pobiera odrębną opłatę. Ogólną ilość ścieków mierzy przepływomierz zlokalizowany w oczyszczalni. Wody infiltracyjne zawarte w ściekach pochodzących z Gmin są wykazywane w przepływomierzach usytuowanych na granicy (...) i (...), a wody infiltracyjne z terenu miasta N. we wskazaniach przepływomierza zlokalizowanego w oczyszczalni. Zarówno dostawcy z terenu N., którzy rozliczają się z (...) jak i z okolicznych Gmin, które rozliczają się z (...) opłacają należności według ilości wody im dostarczonej (liczniki), ryczałtowo, na podstawie przepływomierzy, które nie uwzględniają wód infiltracyjnych.

System umożliwia ustalenie:

- ogólnej ilości wód wpływających do oczyszczalni w N.;
- ilości ścieków z terenu Gmin łącznie z wodami infiltracyjnymi;
- ilości ścieków komunalnych (z miasta N.) wraz z wodami infiltracyjnymi

przez odjęcie od ogólnej ilości ścieków ilość ścieków wpływających z terenu Gmin. Dostawcy ścieków z terenu miasta N. obciążani są za ścieki według wskazań wodomierza, natomiast Gminy płacą za ścieki według wskazań

przepływomierza usytuowanego na granicy (...) i (...). Wody infiltracyjne wpływają zarówno w ściekach pochodzących od Gmin, jak z miasta N.. Całkowity przepływ ścieków przez oczyszczalnię wynosi około 5.750.000 m³ rocznie, w tym 5.400.000 m³ pochodzi z terenu miasta, a 350.000 m³ z Gmin. Koszty związane z wodami opadowymi dla (...) ustalono na 6%. Koszty niezwiązane z wodami opadowymi rozdzielono proporcjonalnie do ilości zafakturowanych ścieków i na (...) przypada 16%.

Kalkulacja ta zawiera, uwzględnienie kosztów wód infiltracyjnych w podziale na miasto N. oraz (...). Koszty związane z wodami opadowymi w 94% pokrywa miasto, a niezwiązane z tymi wodami w 84%.

Powołany biegły zakresu księgowości i rachunkowości stwierdził, że na koszty świadczenia usług w zakresie oczyszczania ścieków wpływ mają: stosowana na oczyszczalni technologia (sposób) oczyszczania ścieków, ilość dopływających do oczyszczalni ścieków, charakter (rodzaje) występujących w ściekach zanieczyszczeń oraz ich stężenie, polityka podatkowa gmin, na których zlokalizowane są urządzenia, polityka inwestycyjna właściciela oczyszczalni. Biegły zauważył, że na ścieki dopływające do oczyszczalni składają się w poważnej części wody opadowe roztopowe i infiltracyjne a ich udział w całości ścieków waha się średnio do 20 % od 80 % i może się zmieniać w ciągu roku. Wahanie te są uzależnione nie tylko od rodzaju kanalizacji, ale także od jej długości, przekroju, stopnia zużyci, rodzaju materiału, z którego jest wykonana itp. Przy ustalaniu ceny należy dysponować dwoma parametrami tj.

kosztami i sprzedażą. Biegły odwołał się do § 11 ust. 5 rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie określenia taryf wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzenie ścieków, alokacja kosztów na taryfowe grupy odbiorców może odbywać się w oparciu o dwa podstawowe sposoby ustalenia współczynników alokacji:

pierwszy - współczynników alokacji kosztów wyliczonych na podstawie udziałów poszczególnych taryfowych grup odbiorców usług w całkowitej ilości dostarczonej wody lub w całkowitej ilości odebranych ścieków – w odniesieniu do kosztów, których wysokość dla poszczególnych taryfowych grup odbiorców usług jest wprost proporcjonalna do wielkości świadczonych usług dla tych grup;

drugi – współczynników alokacji kosztów ustalonych w oparciu o ewidencję księgową kosztów, prowadzoną zgodnie z obowiązującymi zasadami rachunkowości – w odniesieniu do kosztów, których nie da się podzielić na poszczególne taryfowe grupy odbiorców w oparciu o wielkość świadczonych usług.

Biegły dalej wskazał, że możliwość przypisania danemu odbiorcy konkretnych urządzeń, które w całości związane są ze świadczeniem usług wyłącznie dla tego odbiorcy prowadzi do uzasadnionego różnicowania cen dla poszczególnych odbiorców. Odpowiednie zapisy księgowe potwierdzone odpowiednim układem planu kont umożliwiają wykazanie struktury rodzajowej kosztów przypisanych do konkretnego urządzenia odbiorcy i wysokość tych kosztów w związku z jego eksploatacją.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów dołączonych do akt sądowych i akt administracyjnych oraz na podstawie opinii biegłego, która nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Ustalenia faktyczne nie były ponadto sporne pomiędzy stronami.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Strona powodowa Gmina Miasto N. nie kwestionowała ustaleń w zakresie oznaczenia rynku właściwego dla odbioru ścieków z terenu gmin N., B. P. i S. oraz swojej pozycji dominującej na tak ustalonym rynku właściwym, co czyni zbędnym ponawianie wywodów w tym zakresie przedstawionych przez Prezesa UOKiK. Bezspornym jest również, iż ustalenie ceny dla (...) Przedsiębiorstwa (...) (zainteresowanego) nie opiera się na przepisach ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków, która ma zastosowanie do mieszkańców danej gminy, w tym wypadku Miasta N.. Rada Miasta N. ma ustawą kompetencję do ustalania taryfy opłat wiążących indywidualnych odbiorców usług w drodze uchwały jako akt prawa miejscowego, w oparciu o zasady przedstawione w rozporządzeniu Ministra Budownictwa z dnia 28 czerwca 2006 r. w sprawie określenia taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzenie ścieków. Akt ten dotyczy mieszkańców Miasta N.. Wywód ten jest zgodny z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w K. sygn.akt III SA/kr 474/04, który po rozpoznaniu sprawy ze skargi Gminy P., Gminy B., Gminy S. oraz Wojewody (...) na uchwałę Rady Miasta N. o zatwierdzenie taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzenie ścieków stwierdził nieważność zaskarżonej uchwały, w zakresie jakim dotyczy ona ustalenia ceny dla odbiorców wody i dostawców ścieków spoza terenu Miasta N. (gminy: P., B. i S.). W uzasadnieniu wyroku Sąd Administracyjny wywiódł, że Rada Miasta N. podejmując stosowaną uchwałę, nie mogła wkrazać w te stosunki, powołując się na art. 24 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków, ponieważ przepis ten nie daje podstaw do uregulowania ceny płaconej komunalnemu przedsiębiorcy wodociągowo-kanalizacyjnego (w tym wypadku (...)) za odbiór ścieków przez innego przedsiębiorcę wodociągowo – kanalizacyjnego (odbiorcę hurtowego). Powód jako dominant, nie był zatem uprawniony do narzucenia ceny zainteresowanemu, w oparciu o akt prawa miejscowego na poziomie ceny 4,79 zł/m³, strony przystąpiły do negocjacji zmierzających do ustalenia konsensu, w zakresie jej wysokości i prawidłowości w jej ustaleniu. Strony nie doszły do porozumienia co do ceny, ponieważ pomiędzy powodem a zainteresowanym spór skupił się o alokację i ustalenie proporcji kosztów tj właściwe przyporządkowanie kosztów poszczególnym grupom odbiorców usług – kosztów w oparciu o które powód kalkuluje cenę dla zainteresowanej. Zainteresowana domagała się przyjęcia

jednakowej metodologii w kalkulowania taryfy dla poszczególnych odbiorców dla których powód świadczy usługę o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i odprowadzaniu ścieków, jednocześnie podnosząc że kalkulacja zaprezentowana przez powoda przez podział kosztów na koszty wykazujące związek z wodami opadowymi i nie wykazujące takie związku, jest całkowicie chybiona, ponieważ kosztów tych w praktyce nie można wyliczyć. Kolejnym istotnym zarzutem zainteresowanej wobec powoda było wyliczenie ceny przez pominięcie wpływających wód infiltracyjnych z obszaru sieci należącej do Miasta N. (pominięciu około 4,2 tys m³). Pomimo ustalenia, że pomiędzy zainteresowaną a powodem cena usługi za 1 m³ przyjmowanych ścieków komunalnych jest ustalona w oparciu o przepisy kodeksu cywilnego, nie sposób jednak odwołać się do przepisów rozporządzenia w sprawie określenia taryf wzoru wniosku, o zatwierdzenie taryf oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków. W rozumieniu § 2 ust. 2 tego rozporządzenia koszty odprowadzenia ścieków opadowych lub roztopowych kanalizacją ogólnospławną stanowią wspólne dla wszystkich taryfowych grup odbiorców usług kanalizacyjnych koszty związane z odprowadzaniem ścieków. O ile zasady te odnoszą się do odbiorców, dla których ma zastosowanie ustawa o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzeniu ścieków, to nie można pominąć jej regulacji chociażby przy udzieleniu odpowiedzi, czy doszło do skalkulowania ceny, którą powód chciał obciążyć zainteresowaną w oparciu o koszty, które powinny być rozłożone na wszystkie taryfowe grupy odbiorców usług kanalizacyjnych. Zainteresowana ani powód nie kwestionowały ustaleń dotyczących ilości ścieków zafakturowanych na rok 2004 w podziale na miasto N. i pozostałe gminy, nie była sporna również ilość sumarycznych ścieków wraz z wodami przypadkowymi (wodami infiltracyjnymi przypadająca dla jednej i drugiej strony 5.750.000 m³). Przedstawiona przez powoda struktura ceny w podziale na koszty związane z utrzymaniem urządzeń w gotowości, koszty wykazujące z związek z napływem wód opadowych (z wyliczeniem proporcji w stosunku do wysokości udziału napływających wód opadowych odrębnie dla powoda i zainteresowanej) i koszty bez wykazania tego związku, pokrywa się zasadniczo (różnica 8 gr) z wyliczeniem tej samej ceny dla ścieków komunalnych w oparciu o kalkulacje z pominięciem wykazania ilości wód opadowych przypadających z miasta N. a wpływających na oczyszczalnię ścieków w N..

Nadużywanie pozycji dominującej według art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy okik – polegające na bezpośrednim lub pośrednim narzucaniu nieuczciwych cen w tym cen nadmiernie wygórowanych, może wynikać z tzw. subsydiowania skrośnego opisanego w orzecznictwie. Chodzi o różne postacie praktyki podmiotu dominującego na rynku właściwym narzucania ceny nieuczciwej w tym sensie, że opiera się ona na parametrach kalkulacyjnych oderwanych od przedmiotu transakcji po to aby pokryć deficyt powstały w związku ze świadczeniem usług na rzecz innych konsumentów, którym przyznaje się szczególne preferencje (vide wyrok Sądu Administracyjnego z dnia 9 maja 2001 r. – XVII Ama 76/00- Lex nr 55986, wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 23 czerwca 2005 r. XVII Ama 44/04 – Lex nr 166192, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 2004, III SK 50/04 – OSNP 2005/11/166). W uzasadnieniu tego ostatniego wymienionego wyroku, Sąd Najwyższy przedstawił wyjaśnienia interpretacyjne nieuczciwej ceny, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów wskazując, że pojęcie to obejmuje także sytuacje takiego kalkulowania ceny, że przedsiębiorca uwzględni koszt, który nie został przez niego poniesiony w związku ze sprzedażą towaru lub świadczeniem, usługi na rzecz konkretnego kontrahenta, przy czym nie ma znaczenia, gdyby się okazało, że w taki sposób skalkulowana cena nie jest nadmiernie wygórowana. Nieuczciwość, w tym wypadku proponowanej przez powoda ceny, polega na obciążeniu zainteresowanej kosztem oczyszczania wód przypadających na miasto N., gdzie w świetle prawa koszty te obciążają wszystkie grupy taryfowe. Drugim aspektem w niniejszej sprawie odniesienie się do kalkulowania ceny przez powoda w podziale na koszty związane i nie związane z wodami opadowymi. Tam w kalkulacji ceny powód ustalił proporcje (stosunek 6 % dla zainteresowanej jako udział w koszcie i 94 % dla miasta N.) mając na uwadze wody opadowe z terenu miasta i pozostałych gmin (łącznie 5.750.000 m³).

W opinii biegłego ustalenie ceny dla przedsiębiorcy innego niż odbiorca taryfowy przy zbiorowym odprowadzaniu ścieków, powinna być traktowana w kalkulacjach tak jak dodatkowa grupa odbiorców, tak, aby możliwe było zastosowanie w tej samej kalkulacji jednakowych zasad alokowania kosztów. Biegły wypowiedział się również, że przypisanie danego urządzenia do danego odbiorcy, które związane jest ze świadczeniem usług wyłącznie dla tego odbiorcy, prowadzi do przejrzystego i uzasadnionego zróżnicowania cen. Opinia biegłego wskazuje na to, że brak jest kalkulacji ceny sporządzonej w oparciu o przypisanie do danego odbiorcy eksploatowanego urządzenia potwierdzonego odpowiednim układem plan kont oraz zapisami w rejestrach księgowych i tym sposobem wykazanie

kosztów rodzajowych składających się na tę cenę. Tym samym stosowany przez powoda klucz kształtowania ceny dostarczanych ścieków pochodzących od zainteresowanego jest sztuczny i oderwany od realiów funkcjonowania oczyszczalni.

W świetle powyższego, działanie powodowej Gminy Miasto N., jako polegające na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku hurtowego odbioru ścieków z terenu gmin: N., B., P. i S., przez narzucanie (...) sp. z o.o. w N. cen nieuczciwych za przyjmowanie ścieków komunalnych z międzygminnych kolektorów kanalizacji sanitarnej ww. gmin do urządzeń kanalizacji sanitarnej Miasta N. i ich oczyszczania w oczyszczalni w N., prawidłowo zostało zakwalifikowane jako praktyka ograniczająca konkurencję w rozumieniu art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2003 r. Nr 86, poz. 804 ze zm.).

Wysokość kary jest adekwatna do stopnia naruszenia ustawy okik. Sąd zważył, że orzeczona kara jest karą odpowiednią i podzielił stanowisko Prezesa UOKiK dotyczące przesłanek wymiaru nałożonej kary uznając ją za wymierzoną w prawidłowej wysokości i odzwierciedlającą powołane ustawowe przesłanki wymiaru kary tj. art. 101 ust. 1 pkt 1 i art. 104 ust.1 ustawy okik. Wysokość kary (...) została ustalona w oparciu o dochody uzyskane w roku 2004 z majątku gminy Miasta N. i pozostałych dochodów przez gminę uzyskanych związanych z działalnością gospodarczą generowaną przez zakłady budżetowe. Prezes UOKiK przy jej ustaleniu uwzględnił nie tylko charakter praktyki jako ograniczający konkurencję, ale również okoliczności obciążające i łagodzące, stanowiące podmiotową ocenę strony czynu powoda.

Wobec powyższego, Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oddalił odwołanie powoda w całości w oparciu o art. 8 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy okik i art. 479^{31 a} § 1 k.p.c. wobec braku podstaw do jego uwzględnienia.

O kosztach postępowania orzeczono w oparciu o art. 108 § 1 k.p.c. obciążając nimi w całości powoda stosownie do wyniku sporu na podstawie 98 § 3 k.p.c. i zgodnie z art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. zaliczono koszty: zastępstwa procesowego tego procesu w tym koszty zastępstwa procesowego postępowania apelacyjnego i kasacyjnego w wysokości 1800 zł według stawek określonych w § 14 ust. 3 pkt 1 i § 12 ust. 1 pkt 2 w zw. z ust. 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, poz. 1349 ze zm.), poniesionych opłat sądowych od wniesionych pism procesowych w wysokości 2000 zł oraz opłaty skarbowej od udzielonych pełnomocnictw w wysokości 34. Wydatkiem w wysokości 3.690 zł tytułem sporządzonej opinii biegłego tymczasowo pokrytej przez Skarb Państwa, Sąd obciążył powoda na podstawie art. 83 ust. 2 i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.).

SSO Magdalena Sajur-Kordula